

РЕШЕНИЕ

№ 444

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **12422** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА на чл.211 ЗМВР, вр. чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба С. С. А. срещу Заповед рег. № 4332з-793/07.10.2019 г. на Началника на 01 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при отдел „Пътна полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.194, ал.1, чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.б, предл. четвърто и чл.204, т.4 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните норми и с целта на закона. Като процесуални нарушения се сочат нарушения на основните принципи за законност и истинност, тъй като административният орган се е произнесъл без да е изследвал фактическите обстоятелства /чл. 35 АПК/, като е възприел наличие на фактическа обстановка въз основа на факти, неустановени по реда и със средствата, предвидени в закона. Твърди се, че не е връчвана покана за даване на обяснения. Излагат се и съображения за немотивираност, доколкото в оспорената заповед не е конкретизирано изпълнителното деяние. Предвид това се иска отмяната ѝ. От процесуалния представител на оспорващия в съдебно заседание е направено искане за присъждане на разноски.

Ответникът Началника на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, не е изразил становище по жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган дисциплинарна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок против подлежащ на съдебно оспорване административен акт. Спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят заема длъжността младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор ОКПД, ОПП-СДВР.

Видно от приложена към преписката ежедневна ведомост с рег. № 4332р-16500/2019 г. за разстановка на силите и средствата жалбоподателят е назначен заедно със своя колега инспектор В. З. на 08.07.2019 г., за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч. на 09.07.2019 г., като ППК на АМ-Т. със служебни автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Основание за започване на дисциплинарното производство е изпратено писмо с рег. № 7844р-7082/2/23.07.2019 г. от Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ до Директора на СДВР, в което е изложена информация за извършени нарушения от служители на МВР. В писмото е посочено, че след преглед на записите на АИС „Видеозаснемане на пътен контрол“ от служителите на дирекция „Вътрешна сигурност“ е установено, че за времето от 02:55 ч. до 03:39 ч. и от 04:00 ч. до 05:15 ч. на 09.07.2019 г. водачът на патрулен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е отпуснат на седалката със затворени очи и не изпълнява служебните си задължения, както и че пасажерът за времето от 03:43 ч. до 05:24 ч. на предната дясна седалка в наряд с патрулен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] също е отпуснат на седалката със затворени очи и не изпълнявал служебните си задължения. С оглед на предоставената информация е наредено извършването на проверка. В тази връзка Директора на СДВР е направил искане с писмо с рег. № 4332з-29211/06.08.2019 г. за предоставяне от Директора на дирекция ВС на всички видеофайлове от автоматизирана информационна система за „Видеозаснемане на пътен контрол“. Същите за дата 09.07.2019 г. са предоставени с писмо с рег. № 7855р-7839/2/13.08.2018 г. на Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“, с приложена към него папка с номер 4332р-29211, съдържаща 19 броя файла с видео информация от АИС ВПК от камерите, монтирани в служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] .

С резолюция на Директора на СДВР материалите са изпратени на ОПП при СДВР. Видно от приложения по делото (лист 19) протокол рег. №4332р-32415/29.08.2019 г., в който е описан извършения от инспектор Р. и инспектор Ц., служители от ОПП при СДВР, преглед на изпратените файлове, констатирано е, че в 03,41 ч. мл. инспектор С. А. си затваря очите и е в отпуснато състояние на седалката до водача. В това състояние е и към 04,37,46 часа и след това до 05,15 ч. когато автомобилът е потеглил. Във връзка с констатираното, от А. е дадено сведение с рег. № 4332р-32414/29.08.2019 г., в което е заявил, че на 09.07.2019 г. по време на дежурство е изпълнил служебните си задължения съгласно инструкция по пътен контрол. Сведение е дадено и от другия служител в автомобила З., в което е заявил, че на посочената дата той е изпълнявал стриктно поставените на инструктажа задачи и е спазвал стриктно инструкцията за

пътен контрол. В сведението на З. не е казано нищо относно изпълнение на служебните задължения от А..

След извършената проверка резултатите са обективирани в справка с рег. № 4332р-33506/05.09.2019 г. В нея е изложено, че на 09.07.2019 г., съгласно ежедневна ведомост с рег. № 4332-16500/03.05.2019 г., жалбоподателят и колегата му В. З., назначени в наряд с автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС], са извършили нарушение на служебната дисциплина. Било установено че при преглед на видеофайлове в папка SDVR и директория SDVR/A./CB 1600KB/2019/07.09, за времето от 02:55 ч. до 03:39 ч. и от 04:00 до 05:15 ч. на 09.07.2019 г. водачът на автомобила бил отпуснат на седалката и че за времето от 03:43 до 05:24 ч. пасажерът на предната дясна седалка на автомобила също бил отпуснат на седалката и не изпълнявал служебните си задължения. Нарушението се изразявало в това, че на посочената дата за времето от 2:55 ч. до 05:15 ч. жалбоподателят не е уплътнил работното си време и не е изпълнил служебните си задължения съгласно чл. 51, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 8121з-749/20.11.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, което представлявало неизпълнение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР. Жалбоподателят е запознат с посочената справка на 25.09.2019 г., видно от положен от него подпис и изписани три имена.

На 29.09.2019 г. са снети обяснения и е проведен разговор със служителя С. А. и на 04.10.2019 г. с В. З., които заявяват че на 08.07.2019 г по времена дежурство са изпълнявали служебните си задължения по Инструкцията за пътен контрол /л. 33/. Справката е представена на Директора на СДВР на 05.09.2019 г. , видно от поставената от него резолюция „Да“.

Към преписката е приложена справка с рег. № 513р-72629/09.09.2019 г. за наложени дисциплинарни наказания и награди на жалбоподателя. Видно от същата по време на службата на А. са били наложени три дисциплинарни наказания в периода от 2008 г. до 2016 г. Награждаван е с пет награди в периода 1995 г. – 2003 г.

Въз основа на така проведеното дисциплинарно производство е издадена процесната заповед, с която на основание чл.194, ал.1 , чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.6, предл. четвърто и чл.204, т.4 от ЗМВР на С. С. А. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца за неизпълнение на служебните задължения /чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР/, изразяващо се в неспазване на чл.51, ал.2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейността по контрол на пътното движение, осъществяващо състава на дисциплинарно нарушение по чл. 199, ал. 1, т. 6 от ЗМВР – неуплътняване на работното време.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

С оспорения в настоящото производство акт е наложено дисциплинарно наказание на служител от МВР. За да е законосъобразен същият, на първо място следва да е издаден от компетентен орган, в предвидените в ЗМВР срокове и при спазена дисциплинарна процедура, уредена в ЗМВР и издадената на основание чл.215а ЗМВР

Инструкция №8121з-470/27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от Министерството на вътрешните работи, обн. ДВ. бр.34 от 12 май 2015 г.

Настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед е издадена от оправомощен от разпоредбата на чл.204, т.4 ЗМВР служител на ръководна длъжност, какъвто е издателят ѝ, който съгласно този текст има право да налага наказания от вида на процесното, квалифицирано като такова по чл.197, ал.1, т.2 вр. чл.199, ал.1, т.6, предл. четвърто ЗМВР. Компетентен е именно Началника на 01 група ПК, 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, който е оправомощен да налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР. Заеманата от него длъжност е ръководна, видно от VIII.1. т. 5 от таблицата към Класификатора на длъжностите в МВР, утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017 г. на Министъра на вътрешните работи, което обуславя и правомощието му да налага дисциплинарно наказание писмено предупреждение.

При издаване на заповедта съдът счита, че е спазена изискуемата писмена форма, като актът съдържа всички реквизити, предвидени в разпоредбата на чл.210, ал.1 ЗМВР. В заповедта са посочени нарушителят, мястото и времето на извършване на нарушението, както и всички останали реквизити. Описано е и нарушението, което е прието, че е извършено. Нарушението е квалифицирано правно като такова чл. 51, ал. 2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейността по контрол на пътното движение, която норма въвежда именно основно задължение. Съдът приема, че така направеното описание е достатъчно да покрие изискванията на разпоредбата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР относно изискуемите реквизити. Неоснователни са доводите изложени в жалбата, че в заповедта не са посочени обстоятелствата, при които е извършено дисциплинарното нарушение и доказателствата, въз основа на които същото е установено. В административния акт ясно и недвусмислено е посочено, времето и мястото на извършване на нарушението и в какво се изразява то, а именно: неизпълнение на служебните задължения по контрол на пътното движение за времето от 03:41 ч. до 05:15 ч. на 09.07.2019 г. Изложени са и всички фактически установявания на дисциплинарно наказващия орган, които описват обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Допълнително е направено препращане към получените резултати, обективирани в справка с рег. № 4332р-33506/05.09.2019 г. Направеното препращане в мотивите на заповедта е допустимо, съгласно посоченото в Тълкувателно решение (ТР) № 16/31.03.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС), в което се казва, че не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. С оглед на това настоящата инстанция счита постановения акт за мотивиран.

Действително в заповедта на органа е посочена единствено разпоредбата на чл.194, ал.1 ЗМВР, без да е изписано, че е налице неизпълнение на служебните задължения

съгласно чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР. Това обаче не представлява съществено нарушение, доколкото цитираната разпоредба на чл. 194, ал. 1 ЗМВР регламентира общото правило за нарушение на служебната дисциплина, за което се налага дисциплинарно наказание по ЗМВР. Още повече, че е в справка с рег. № 4332р-33506/05.09.2019 г., с която жалбоподателят е бил запознат, нарушението е квалифицирано като такова по чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР, за което се налага наказанието по чл.199, ал.1 ЗМВР.

Предвид изложеното съдът счита, че не са налице основания за отмяна на процесната заповед по смисъла на чл.146, т.2 АПК.

В хода на дисциплинарното производство не се констатираха нарушения на процедурата, уредена в ЗМВР и в Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. Доколкото констатираното нарушение е прието за нарушение в неуплътняване на работното време по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 6 предл. четвърто ЗМВР и тъй като същото попада в приложното поле на чл. 208 ЗМВР, дисциплинарното производство е могло да започне и без издаване на изрична заповед, какъвто е настоящият случай. Наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.205, ал.1 ЗМВР се съдържат в писмо с рег. № 7855р-7082/2/23.07.2019 г., поради което за установяване на нарушението и извършителя му е разпоредено извършването на проверка. Резултатите от проверката са обективирани в изготвената справка, представена на ДНО. Именно с резултатите от проверката се установяват и нарушението и извършителят му. Затова от датата на нейното представяне на ДНО – 05.09.2019 г. следва да се брой срокът по чл.195, ал.1 ЗМВР. Съдът счита, че този срок е спазен, доколкото заповедта е издадена на 07.10.2019 г.

Установи се, че наказаното лице е запознато с изготвената справка, съобразно предвиденото в чл.18 от Инструкцията задължение. В хода на дисциплинарното производство са спазени изискванията на чл.206, ал.1 ЗМВР - преди налагане на дисциплинарното наказание да се изслуша държавният служител или да приемат писмените му обяснения. В настоящия случай липсва писмена покана до служителя от дисциплинарнонаказващия орган за даване на обяснения и изслушване. Жалбоподателят обаче е депозирал до началника на 01 група ПК, 01 сектор ОКПД, ОПП-СДВР писмено обяснение от 26.09.2019г. /л.33 по делото/, след запознаване със справката, съдържаща резултатите от извършената проверка, което е в установената форма и по утвърдения образец. Това писмено обяснение е прието от дисциплинарно наказващия орган на същата дата, видно от поставената върху него резолюция с означена длъжност и име, в съответствие с изискването на чл.27 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. При наличие на дадено писмено обяснение от наказания служител преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, по аргумент от разпоредбата на чл.26 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. във вр. чл.206, ал.1 ЗМВР, не е необходимо той да бъде изслушван от дисциплинарнонаказващия орган. Спазен е и чл.206, ал.2 - при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание да се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, които в случая правилно са преценени, като е наложено наказание "писмено предупреждение" за срок в минимално предвидения от разпоредбата на чл.199, ал.2 ЗМВР - от три месеца.

По тези съображения съдът счита, че не са налице основания за отмяна на процесната заповед по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Относно материалната законосъобразност на оспорената заповед във връзка с установеност на приетото за извършено нарушение, съдът приема следното:

Нормата на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР установява състав на дисциплинарно нарушение, осъществено чрез бездействие и изразяващо се в „неизпълнение на служебните задължения“. За неуплътняване на работното време разпоредбата на чл.199, ал.1, т.6 ЗМВР предвижда налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“

От фактическа страна наличието на визираната хипотеза е мотивирано с това, че за времето от 03:41 ч. до 05:15 ч. на 09.07.2019 г. С. А. като старши наряд в състав с В. З. като ППК на АМ-Т. не са изпълнили служебните си задължения по контрол на пътното движение, с което са нарушили разпоредбата на чл.51, ал.2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейността по контрол на пътното движение. В ал.3 е записано, че изискването по ал.2 не се отнася при работа с автоматизирани технически средства за контрол, монтирани в автомобил, но доколкото от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е осъществявал пътен контрол, а не работа с автоматизирани технически средства, което не се оспорва и от самия него, то същата се явява неприложима. Визираната норма на чл.51, ал.1 от Инструкцията, постановява че дейността по пътен контрол се изпълнява извън служебните помещения и МПС, като полицейските служители могат да извършват и обход пеша в рамките на указаните за поста или маршрута граници за изпълнение на конкретни задачи. От събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства безспорно се установява, че през визирания период жалбоподателят е бездействал и не е изпълнявал служебните си задължения съобразно разписаното в приетата за нарушена норма на Инструкцията.

В хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства от оспорващия, въпреки изричното разпореждане на съда за разпределението на доказателствената тежест, които да оборват фактическата констатация, че за времето от 03:41 ч. до 05:15 ч. на 09.07.2019 г. С. А. е изпълнявал служебните си задължения по контрол на пътното движение посредством осъществяване на превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие. Бездействието на служителя е установено при извършената проверка на изисканите и изпратени от Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ записи на АИС „Видеозаснемане на пътен контрол“. Констатираното в конкретния случай бездействие осъществява състава на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР и чл.199, ал.1, т.6 ЗМВР, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения и неуплътняване на работното време. Следователно за ответника са били налице материалноправните предпоставки за издаване на оспорената заповед.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че материалният закон е правилно приложен спрямо конкретните факти и обстоятелства, поради което и спрямо оспорената заповед не е налице отменителното основание на чл.146, т.4 АПК.

По горните съображения съдът приема, че заповедта е законосъобразна, при което жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде отхвърлена.

Въпреки този изход на делото предвид липсата на направено от ответника искане за присъждане на разноски, съдът не дължи произнасяне по този

въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. А. срещу Заповед рег. № 4332з-793/07.10.2019 г. на Началника на 01 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при отдел „Пътна полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: